

Imens vi glemmer verden....

Af Brita Bastogi, Human Rights March: kvinder i dialog

Politikere, som resten af befolkningen er i denne tid stærkt optaget af den store flygtningestrøm, der skyller ind over Europa.

Vi hører ikke om andet i medierne, og imens kan man håbe, at resten af verden opfører sig ordentligt, mens vi ikke kigger.

Det er det sikkert ikke mange af os der tror på, og derfor må vi hele tiden være opmærksomme, bl.a. på en af de systematiske ting der foregår, nemlig under hvilke forhold palæstinensiske børn bliver arresteret af IDF (det israelske militær).

Arrestationer er ikke noget nyt. Det har foregået siden 1967. Mænd, kvinder og nu med vægten lagt på børnene.

Strategisk er det ikke svært at forstå. Vil du nedbryde et samfund – så ram børnene, som er titlen på en artikel jeg skrev i Arbejderen i marts måned i år.

I marts 2013 meddelte det israelske udenrigsministerium, at det ville se nærmere på de konklusioner som en fordømmende UNICEF rapport havde udgivet om tilfangetagne palæstinensiske børn. UNICEF's rapport konkluderede, at mishandlingen af børn i det militære detentions system var **udbredt, systematisk og institutionaliseret**.

Ifølge den australske advokat, Gerard Horton, der har oprettet Military Court Watch sammen med en række internationale jurister, for netop at kunne følge hvordan palæstinensiske børn bliver behandlet i det israelske militære retssystem, er der en række ting, der bør overholdes ifølge international retspraksis.

- Børn må ikke arresteres om natten
- Børn skal oplyses ordentligt om deres ret til tavshed
- Børn må aldrig få bind for øjnene, få en hætte trukket ned over hovedet, eller fastholdes i pinefulde stillinger
- Børn må aldrig udsættes for voldelig, truende tvangsadfærd
- Børn skal have mulighed for at rådføre sig med en advokat inden de bliver afhørte
- Børn skal have en forælder eller værge til stede inden og under afhøringen
- Alle afhøringer skal optages audiovisuelt
- Ingen børn må føres væk fra Vestbredden (ifølge den fjerde Genevekonvention)

Til trods for at det israelske udenrigsministerium har haft to-et-halvt år til at implementere forbedringer, kan man 2,250 arrestationer senere konstatere, at der ikke er megen fremgang.

Antallet af børn arresteret om natten er steget fra 51% i 2013 til 65% i dag. I stedet for at aflevere en stævning, så familien kan møde op med barnet, foretrækker militæret at bryde døre ned midt om natten og arrestere de skrækslagne børn. Dette medfører samtidig at barnet bliver bragt til forhørsstedet på bunden af et militært køretøj, hvor det bliver mishandlet af soldaterne.

Antallet af børn der har fået bind for øjnene og hænderne bundet snærende sammen er ret konstant, hvorimod antallet af børn, der bliver udsat for fysisk vold under arrestationen, køreturen og forhøret stiger. De fleste børn må stadig efter forhøret, underskrive et dokument på hebræisk, som de ikke forstår. De har også været ude for ydmygende undersøgelser, uden tøj på. Som før bliver ca. 50% af børnene ulovligt overført til fængsler i Israel – imod reglerne i Genevekonventionen og Rom vedtægten.

Der er dog et enkelt område, hvor man kan spore en vis forbedring, nemlig antallet af børn, der bliver oplyst om deres ret til tavshed. Før 2013 var der så godt som ingen, men nu bliver omkring 28% af børnene oplyst om dette. Desværre må også denne forbedring tages med at gran salt, da det jo afhænger af måden, den bliver anvendt på. F.eks. har et barn fortalt, at den ene forhørsleder sagde, at han ikke behøvede at svare på spørgsmålene, mens den næste truede ham med voldtægt, hvis han ikke tilstod.

Så efter mere end to års "fortsat samarbejde" og "dialog" mellem det israelske militær og UNICEF, er der ikke kommet meget andet ud af det end "business as usual".

Det er selvfølgelig ikke svært at forstå, eftersom det militære detentions system har været i gang siden juni 1967, og er et uhyre vigtigt element i at kontrollere den palæstinensiske befolkning på Vestbredden, så 400,000 israelske bosættere kan leve deres liv i relativ fred og komfort.

Til gengæld kan man håbe på, at uden fremskridt på dette område, vil den Internationale Criminal Court tage det med i deres overvejelser, når de beslutter om der skal igangsættes en undersøgelse.